

Bisdombedevoort naar Lourdes

“Het rode leger.” Zo omschreef één van de ruim 1.500 Lourdespelgrims uit het Aartsbisdom Utrecht geksheerd de groep Utrechtse bedevaartgangers, die in Lourdes zeer herkenbaar waren aan hun rode sjaals. De 1.500 rode bisdomsjaals zorgden voor een herkenbaar teken van eenheid – en onderlinge eenheid en saamhorigheid was naast persoonlijke geloofsgroei één van de doelen van deze bedevaart die als inhoudelijk thema had ‘Met Bernadette de rozenkrans bidden’. De volgende bisdombedevoort naar Lourdes werd aan het eind van deze editie bekend gemaakt: in 2015.

Zondag 29 april

Met het vieren van de Plechtige Laudén in de Rozenkransbasiliek (Rosaire) om 8.30 uur startte op zondag 29 april de bisdombedevoort. De avond tevoren waren de ruim 900 pelgrims gearriveerd die in één dag per TGV naar Lourdes reisden. De viering van de Plechtige Laudén besloot met een groet aan Maria. Na afloop namen kardinaal

Eijk, hulpbisschop Woorts en hoofdaalmoezenier Cornelissen uitgebreid de tijd om individuele pelgrims en parochiegroepen te ontmoeten op het plein voor de kerk.

Gebéd om roepingen

Zondagavond 29 april (Roepingenzondag) was in de Pius X basiliek de openingsviering voor alle

Utrechtse pelgrims: in de loop van de 29ste waren ook de pelgrims aangekomen die de reis per bus en vliegtuig maakten. In zijn welkomstwoord wees kardinaal Eijk op het belang van het gebéd om roepingen. Inmiddels hebben zich ruim 700 mensen aangesloten bij de diocesane gebedskring om roepingen en dat werpt vruchten af, aldus kardinaal Eijk: “Hadden we vorig jaar slechts vier priesterstudenten, nu zijn dat er negen en voor volgend jaar hebben zich al twee nieuwe kandidaten gemeld.” Na het aansteken van de diocesane bedevaartkaars volgde de boete-act, die vorm kreeg door de

gelovigen te besprenkelen met Lourdeswater. Het jongerenkoor Carpe Diem uit Geesteren verzorgde de liederen tijdens deze mis, en deed dat ook bij een aantal andere vieringen. Dit koor uit de St. Pancratiusparochie (Tubbergen e.o.) telt zestig jongeren en heeft al diverse buitenlandse 'zangreizen' achter de rug.

Roepstem

Vanwege Roepingenzondag verzorgde rector Kuipers van het Ariënsinstituut de preek. Hij benoemde het meest wezenlijke van een christelijke roeping: "Dat er Iemand is die je bij je naam noemt. Iemand die je kent, die van je houdt en die je aandacht vraagt." Maar het is tegenwoordig niet gemakkelijk om Zijn roepstem te horen, gaf Kuipers toe. "Het vraagt openheid en luisterbereidheid. Want de stem van God is niet de enige stem, er zijn in ons hart nog andere stemmen die minstens even hard roepen: de stem van het grote geld en aanzien, de stem van amusement en plezier, de stem van het snelle succes. En de kans dat die stem harder klinkt dan die van God is levensgroot aanwezig. Toch blijft Hij roepen, al reageren we niet direct. We hebben eigenlijk geen kans om ons af te wenden als we beseffen hoe persoonlijk Hij ieder van ons roept. Maar dan is het wel nodig andere stoorzenders en lawaaimakers uit te schakelen en stil te worden." Hij riep de jongeren op zich niet te laten ontmoedigen: "Laat je niet gek maken door deze wereld en haar ideeën. Laat je niet in verwarring brengen door menselijke tekortkomingen. Luister naar je hart. Luister naar de stem van God en

probeer te verstaan wat Hij van je vraagt. Of zoals de zalige paus Johannes Paulus II het zo treffend zei: 'Wees niet bang. Open je hart voor Christus'." Aan het eind van de viering wees rector Kuipers op de *Roepingen app* van het Aartsbisdom Utrecht die sinds kort beschikbaar is. De hoop is dat deze app een hulpmiddel kan zijn voor jongeren die nadenken over het priesterschap.

Maandag 30 april

Koninginnedag

De regen weerhield de pelgrims uit het Aartsbisdom Utrecht er niet van om op maandagmorgen 30 april naar de Pius X basiliek te gaan voor de Eucharistieviering. Deze stond in het teken van de blijde geheimen van de rozenkrans. Kardinaal Eijk ging in zijn preek in op een aantal Bijbelse achtergronden van handelingen die Bernadette in de grot verrichtte.

Zo kroop ze op haar knieën tot achterin de grot, kuste ze er de vuile grond en ze at onkruid. Ook dronk ze op zoek naar de Bron vuil water en maakte ze haar gezicht vuil met modder. "Later ging men beseffen dat Bernadette handelingen verrichtte die in de Heilige Schrift veelvuldig voorkomen en een bijzondere betekenis hebben. De Dame gaf haar opdracht tot die handelingen om daarmee op Bijbelse wijze iets van de menswording, het lijden en de dood van Christus tot uitdrukking te brengen," aldus kardinaal Eijk.

De kern van Maria's boodschap in de grot was 'Boete', aldus kardinaal Eijk: "Boete betekent hier

bekering. Dat we ons laten bevrijden door het lijden van Jezus op voorspraak van Maria op deze plek. [...] Het doel van onze bedevaart is dat wij ook bevrijd worden van verkeerde loyaliteit en loyaal met God en Zijn wereld mogen worden. Een probaat middel daarvoor is het bidden en het overwegen van de Geheimen van de rozenkrans hier met Bernadette, die zelf uitermate loyaal was aan God en Maria." Aan het eind van de mis boden twee kinderen de kardinaal een

rozenkrans aan. Diverse pelgrims lieten middels oranje accenten in hun kleding zien die dag in Lourdes wat aan Koninginnedag te zullen doen. In de voorbeden werd stil gestaan bij de leden van het Koninklijk Huis, mede met een verwijzing naar het verdriet om de gezondheidstoestand van Prins Friso.

Spontane verbanden

Eén van de pelgrims loopt op dag twee van de bedevaart met een koffer over straat. "U gaat alweer naar huis?" wordt hem gevraagd. "Ja, ik heb het wel gezien – alles lijkt hier op elkaar!" Een korte stilte volgt, waarna hij lachend zegt: "Nee joh, die koffer heb ik net gekocht. We hebben al zoveel spullen gekocht, dat krijg ik anders nooit allemaal mee naar huis!"

En zo waren er vele gesprekken tussen pelgrims, soms vrolijk, soms serieus – vooral wanneer het gaat over het verdriet dat is meegereisd naar Lourdes. "Een paar jaar geleden was ik hier met mijn zus, maar ze was nu te zwak dus ben ik alleen gegaan. Ik bid nu eigenlijk vooral om een rustig einde voor haar." Pelgrims vinden elkaar vaak moeiteloos,

binnen de eigen parochiegroep maar ook binnen spontane verbanden die ontstaan op een terrasje.

Droevige geheimen

Tijdens de boeteviering op 30 april werden de droevige geheimen van de rozenkrans gethematiseerd. In zijn openingswoord wees kardinaal Eijk op de grote waarde van het sacrament van boete en verzoening, na de viering was er gelegenheid om bij de kardinaal en een aantal priesters dit sacrament te ontvangen. Een groot aantal pelgrims maakte van de gelegenheid gebruik. In zijn verkondiging stond diaken Marc Brinkhuis uit de Lebuïnusparochie (Deventer e.o.) stil bij de betekenis van het geschonden gelaat van Jezus, als 'Man van smarten en door lijden gerijpt'. Iedereen heeft verdriet, zo stelde Brinkhuis, en hier in Lourdes kun je je geheim soms delen met iemand. God is in Jezus helemaal mens geworden, ook in ons ziek-zijn en ons lijden. Hij is ook in onze droevige geheimen: zie hier de mens van God. Daar ligt één van de grootste geheimen van ons geloof, aldus Brinkhuis: dat het een mens van God was die voor ons gestorven is. Brinkhuis: "Jezus is als een uitgestoken hand, die zegt: pak hem maar, ik wil dat je gelukkig bent, dat je mens bent zoals de bedoeling is. Daar hoort ook bij dat we zien hoe we zelf zijn – gemengd, licht en donker."

Diaken Brinkhuis vervolgde: "Dadelijk wordt u allen uitgenodigd om uw gezicht te wassen. Daarvoor hebben we water uit de bron meegenomen. Ons geloof wil dat we allen schone, gelukkige mensen zijn. Daarvoor is nodig dat we hier en daar gewassen worden. We moeten erkennen dat we soms tekort schieten. Dat we zeggen 'ik wil uw hand

aannemen en een nieuwe mens worden.' God wil dat het jou goed gaat. Hij wil voor ieder van ons dat we een schoon, mooi en gelukkig mens zijn."

Jongeren

De tieners en jongeren hadden een eigen boeteviering. Daarin verzorgde rector Kuipers de overweging. Hij beschreef hoe enige tijd geleden zijn iPad uitviel, terwijl hij de Paasprek die erop stond nodig had. Uiteindelijk bood resetten uitkomst. Rector Kuipers: "Dat is de oplossing voor computers die vastlopen. Opnieuw resetten. Of als het helemaal niet lukt... terug naar de fabrieksinstelling." Hij vergeleek deze aanpak met de gebroken wereld waarin mensen leven: "Ook aan ons kleeft allerlei viezigheid. Ook wij moeten op zoek naar de mens zoals God ons bedoeld heeft. Terug dus naar het begin. Terug naar de fabrieksinstelling. Hier in Lourdes krijgen we de kans om ons leven als het ware te resetten. Om negatieve ervaringen en ballast uit het verleden van ons af te gooien en een nieuw begin te maken."

Het meest intens is dat nieuwe begin te ervaren in het sacrament van boete en verzoening, zo zei hij – na de viering was daarvoor gelegenheid. Je moet daarvoor een drempel over, maar "ik ben blij dat ik uiteindelijk die stap gezet heb en dat ik nu regelmatig een biechtgesprek mag hebben. Ik mag uitspreken waarin ik tekort schiet. Ik krijg goede raad en een bemoedigend woord. En last but not least... ik mag Gods vergeving ervaren. Hij drukt op de knop en ik word gereset. Ik kom weer tot mezelf en word de mens zoals God die van het allereerste begin heeft bedoeld. Die fantastische ervaring wens ik iedereen toe."

Lichtprocessie

De bedevaartgangers uit het Aartsbisdom Utrecht vormden op 30 april de 'kopgroep' van de dagelijkse Lichtprocessie. Utrechtse jongeren hadden daarbij

letterlijk een zware verantwoordelijkheid: zij droegen de baar met daarop het Mariabeeld. Achter de Utrechtse bisdompelgrims kwam de lange stoet mensen uit vele landen, die elk met een kaarsje in de hand zingend en biddend meeliepen. Bij aanvang van de Lichtprocessie om 21.00 uur was het nog licht, naarmate de stoet vorderde viel de duisternis in. Op het moment dat de eerste groep de Rozenkransbasiliek bereikte, was het donker en kregen de vele kaarsjes hun maximale effect. Het jongerenkoor Carpe Diem zong ook tijdens deze Lichtprocessie. Kardinaal Eijk gaf aan het slot de zegen aan de lichtgevende mensenzee die zich op het plein voor de Rozenkransbasiliek had verzameld.

Oudste pelgrim

Ze is de oudste pelgrim die meereisde met deze bisdombedevoort: mevrouw Versteeg (93) uit Westervoort (parochie HH. Vier Evangelisten).

Ze loopt nog gewoon mee met de andere pelgrims, "de rolstoel gebruik ik eigenlijk alleen als ik lang moet staan. Ik ben in het verleden ook al een aantal malen naar Lourdes geweest, voor het laatst eind jaren tachtig. Ik ben heel blij dat ik ben meegegaan, ik vind weer zoveel terug van wat ik toen ook heb ervaren. Een hoogtepunt van deze bedevaart? Dat vind ik moeilijk. De viering zondagmorgen vond ik heel mooi, maar ook de Internationale Hoogmis was prachtig. Alles is eigenlijk mooi. Dat we als parochie mee zijn met zoveel mensen uit het hele aartsbisdom is ook heel bijzonder." Haar medeparochianen zijn trots op mevrouw Versteeg, die zich nog altijd actief inzet in de parochie. Zo opent en sluit ze dagelijks de Mariakapel.

Dinsdag 1 mei

"Het hoogtepunt van deze bisdombedevoort." Zo typeerde kardinaal Eijk de viering bij de Grot op 1 mei. Want "we mogen onze zorgen bij de Grot neerleggen, zoals Bernadette ze hier bij Maria neerlegde." Voorafgaand aan de viering plaatste hij

de Utrechtse bedevaartkaars bij de grot – dit was vanwege de regen nog niet gebeurd. De rozenkrans lijkt vooral een gebed gericht op Maria, maar dit is een vergissing, aldus de kardinaal in de preek: "Belangrijk is dat de rozenkrans een contemplatief/beschouwend gebed is, gericht op Christus. We overwegen samen met Maria de essentiële gebeurtenissen rond Jezus. Niet zozeer als herinnering aan iets uit het verleden, maar ook om stil te staan bij wat Jezus hier en nu voor ons doet. Doordat het ritme van ons leven doorklinkt in de rozenkrans, helpt het bidden van de rozenkrans om het ritme van ons leven af te stemmen op het ritme van God. De methode van de rozenkrans is daarvoor de herhaling." De door paus Johannes Paulus II toegevoegde Geheimen van het Licht staan stil bij belangrijke gebeurtenissen uit Zijn Openbare Leven – "de overweging van deze gebeurtenissen is zeer behulpzaam bij het afstemmen van ons levensritme op dat van God," aldus kardinaal Eijk. Na afloop werd op het plein voor de Rozenkrans-

basiliek een groepsfoto van de 1.500 pelgrims gemaakt, daarnaast schoof kardinaal Eijk aan bij de vele groepsfoto's van parochies.

Sacramentsprocessie

Na een zonovergoten dag pakten zich op 1 mei boven Lourdes donkere wolken samen voor de start van de Sacramentsprocessie. De pelgrims (de Utrechtse groep voorop) stonden tegen 17.00 uur op de Esplanade opgesteld voor de processie en hoopten dat deze bui over zou waaien. Tevergeefs. De processiegangers verplaatsten zich daarom met gezwinde spoed naar de droge Pius X basiliek (normaal het eindpunt). Vele pelgrims hadden hun regenkleding en paraplu's in het hotel achtergelaten. Ook de paraplu-loze

vaandeldragers waren doorweekt eer ze de basiliek bereikten. Sommige mensen gebruikten de rode bisdomsjaal als provisorische hoofdbedekking. En voor vele van de tientallen Utrechtse priesters en misdienaars gold: van hetzelfde laken een nat pak. Eenmaal in de Pius X zochten de pelgrims hun plek, de vaandeldragers stelden zich op en de processie trok door de ondergrondse kerk. Na de aanbidding van het Allerheiligste werden de pelgrims gezegend.

Jongeren en kinderen

Ruim honderd kinderen en jongeren waren mee met deze bisdombedevaart. Deels volgden zij een eigen programma, deels namen zij deel aan het algemene programma. Ze verbleven bij hun parochies in het hotel – “dat zorgde voor contact tussen de verschillende leeftijdsgroepen en dat werd zeer gewaardeerd,” aldus jongerenwerker Hao Tran. Diverse jongeren waren ook actief als misdienaar en zetten zich in als rolstoelduwer. Daarnaast

hadden ze in drie categorieën (kinderen, tieners en jongeren) eigen activiteiten en vieringen die op hun leeftijd en leefwereld zijn toegesneden. “De opkomst voor die onderdelen was erg goed,” aldus Hao Tran. “Ze deden enthousiast mee.”

Foto: Ruud Jaegermann

Rozenkrans knopen

Zo hebben ze op de eerste dag per groep het terrein van het heiligdom verkend, hebben ze de route van Bernadette door het stadje Lourdes gelopen en zijn er kruizen gemaakt. Deze zijn na afloop van de jongerenviering met handoplegging (waarin mgr. Woorts voorging) bij het grote kruis op de Esplanade geplaatst. Ook liep een aantal jongeren in de stromende regen de grote Kruisweg. Op 1 mei was in het nabijgelegen dorpje Bartrès, waar de schaapskooi staat waar Bernadette schapen hoedde, een catechesemiddag voor de jongeren

Foto: Ruud Jaegermann

met kardinaal Eijk en hulpbisschop Woorts. De kinderen en jongeren waren op een eigen manier in Bartrès bezig met de rozenkrans.

Met hun hoofd en hart maar ook met hun handen: tijdens de picknick regen de kleine kinderen een rozenkrans van gekleurde kralen terwijl de tieners druk waren met het knopen van een rozenkrans. De aanwezige priesters en ook kardinaal Eijk en hulpbisschop Woorts werden uitgenodigd mee te knopen – met wisselend succes...

Kardinaal Eijk vertelde tijdens de catechese in de parochiekerk van Bartrès openhartig over zijn ziekte enkele jaren geleden: "Toen ik gevloerd was door mijn ziekte, toen ik niets meer kon, kon ik nog steeds de rozenkrans bidden. Daar heb ik heel veel steun aan gehad." In de catechese herhaalde Eijk zijn oproep van die morgen bij de viering aan de Grot: bid de rozenkrans. Hij legde uit hoe Bernadette dat deed met Maria. En hoe het Maria niets uitmaakte dat Bernadette er alleen maar een rozenkrans vol oude kralen voor kon gebruiken: "Het gaat er niet om waarmee je de rozenkrans bidt, maar dat jij het bent die bidt." De catechese sloot af met gebed, waarin de kindergroep het voortouw nam. Ze zongen een tientje van de rozenkrans en kregen daarbij steeds meer gezongen bijval van de aanwezigen.

Jongerenkoor

"De jongeren zijn vaak echt geraakt door wat ze tijdens deze bedevaart ervoeren. Dat bleek onder meer tijdens de eigen boeteviering en de eigen viering met handoplegging, waarbij sommige jongeren het even te kwaad kregen," aldus jongerenwerker Tran. Eenzelfde ervaring hadden de leden van het jongerenkoor Carpe Diem uit Geesteren, dat op 1 mei ook een zangavond met de pelgrims hield. De leden kwamen met Twentse

nuchterheid naar Lourdes, maar na twee dagen was er iets innerlijks gebeurd, vertelt dirigente Miranda Bening: "We zijn inmiddels 'om'. De boeteviering op 30 april deed ons veel meer dan we gedacht hadden. We zongen in de speciale viering voor kinderen. Opeens zag ik dat iemand in het koor begon te huilen. Al snel volgden er meer. Die avond mochten we ook zingen in de Lichtprocessie. We stonden helemaal vooraan op het plein en zagen steeds meer lichtjes dichterbij komen. Kippenvel was dat. En nu zijn we om."

Kardinaal Eijk: positieve reacties

"Het is prachtig dat zoveel pelgrims zijn meegegaan. Het aartsbisdom heeft een groot Lourdesnetwerk en er bestaat een grote Mariale spiritualiteit. De mensen zijn blij hier te zijn, terwijl velen in het dagelijks

leven niet altijd reden voor vreugde hebben. Mensen worden gesterkt door de ontmoeting met Maria en door haar met Jezus en delen dat met elkaar. Op pelgrimage gaan betekent ook alles achter je laten en ruimte maken voor het gebed.

We krijgen veel positieve reacties, hoogtepunten waren de mis bij de Grot en de boeteviering: die hebben velen als waardevol ervaren. Als je goed uitlegt wat boete doen betekent, zoals Maria dat aan Bernadette heeft verteld, dan begrijpen mensen waarom het gaat. Er waren dit jaar meer mensen dan drie jaar geleden die het sacrament van boete en verzoening wilden ontvangen. We moesten zelfs de kerk uit, omdat de volgende viering begon. Toen heb ik in een bijruimte van de sacristie verder de biecht gehoord. Het thema was 'Met Bernadette de rozenkrans bidden'. In de preken en in de catechese heb ik dit gebed toegelicht, ik hoop dat meer mensen het gaan bidden. Misschien niet meteen dagelijks, maar je moet ergens beginnen. Bij sommige pelgrims zie je ook geloofsgroei ten opzichte van drie jaar geleden."

Woensdag 2 mei

Eijk hoofdcelebrant Internationale Hoogmis

Kardinaal Eijk was op 2 mei de hoofdcelebrant tijdens de Internationale Hoogmis in de ondergrondse Pius X basiliek, die plaats biedt aan tienduizenden mensen. Hij benadrukte het belang van de Eucharistie, "het absolute hoogtepunt in het leven. Bernadette kon niet wachten tot het moment dat ze de eerste Heilige Communie kon ontvangen. Ze leert ons niet alleen hoe wij goed de rozenkrans kunnen bidden, zij kan ons ook helpen de overgrote waarde te ontdekken van het sacrament van de Eucharistie." Nederlandse priesterstudenten fungeerden als acoliet, een jonge pelgrim las een deel van de voorbeden in het Nederlands. De roodgesjaalde bedevaartgangers waren goed zichtbaar. De jongere pelgrims zwaaiden tijdens het 'Gloria' uitbundig met hun sjaals. De Internationale Hoogmis deed haar naam eer aan: vele nationaliteiten waren aanwezig, uit Europa en van veel verder weg. Het koor zong de sterren van de hemel, de gebeden stegen in duizenden stemmen op en de mis liet menig pelgrim niet onberoerd:

"Misschien nog indrukwekkender dan de viering bij de Grot," zo verzuchtte een bedevaartganger.

Handoplegging om kracht Heilige Geest

In de viering met handoplegging in de Bernadettekerk op 2 mei kwamen de glorievolle geheimen van de rozenkrans aan bod. In zijn preek ging vicaris Cornelissen in op het eerste glorievolle geheim: Jezus verrijst uit de dood. Maria Magdalena zag geen toekomst meer na Jezus' dood, en dat gevoel kennen velen van ons, zo zei vicaris Cornelissen: "Door ziekte, door het gemis van een dierbare, door problemen in het gezin. Al deze verhalen zijn tijdens deze bedevaart in gesprekken en gebedsintenties voorbij gekomen. Het is vaak donker in ons leven, maar door de ontmoeting met de Heer wordt de duisternis bij Maria Magdalena

weer licht. Ze komt door de ontmoeting met Hem tot geloof en vertelt het meteen verder: Christus is opgestaan."

We hebben de kracht en hulp van de Heilige Geest nodig om ons geloof uit te dragen, omdat er nog allerlei duisternis in ons leven is, aldus Cornelissen. "De handoplegging wil die kracht van de Heilige Geest geven voor innerlijke heling. Er worden zo gewijde handen opgelegd die troost, hulp, bemoediging en bovenal liefde willen schenken. Liefde maakt de last draagbaar en die liefde is zichtbaar in Christus die leeft."

Na deze viering, voor vele pelgrims een mooie en intense ervaring, was er gelegenheid om elkaar te ontmoeten op het pleintje voor het Bernadettmuseum. Dat bleek al snel te klein voor de grote hoeveelheid Utrechtse pelgrims.

Donderdag 3 mei

De pelgrims kregen op 3 mei de gelegenheid mee te gaan met een excursie naar de Pyreneeën. De meesten kozen voor een uitstapje naar Gavarnie, een klein plaatsje hoog in de bergen. Een aantal groepen ging naar Bartrès, al dan niet gecombineerd met een voettocht terug naar Lourdes.

Hoe nu verder?

Nog één maal kwamen alle 1.500 deelnemers samen – op 3 mei in de Pius X basiliek was om 18.00 uur de Zendingsviering. De ochtend erop vertrokken de buspelgrims en 's middags de luchtreizigers. Aan het eind van de mis kreeg zorgvrijwilliger Robert Snoeren uit Loosdrecht van kardinaal Eijk de pelgrimszegen: hij loopt naar Santiago de Compostela. Voor hem is Lourdes een logisch vertrekpunt: "Ik kom hier al zo lang en zo graag. En ik heb hier zoveel mooie momenten beleefd, zoveel geleerd."

Een dag eerder had kardinaal Eijk aan Ria Mensink, An Heerink en Lidy Pelgröm uit de Thomas a Kempis parochie (Zwolle e.o., foto boven) de reiszegen gegeven: ook zij vertrokken naar Santiago de Compostela. Zij lopen voor het Pastor Thomas Fonds dat zich inzet voor onderwijs aan kinderen in India. "Wij hopen dat parochies voor onze reis bidden, wij zullen bidden voor onze donateurs en de parochies." In zijn preek tijdens de Zendingsviering keek kardinaal Eijk vooruit: "Velen van ons voelen zich gesterkt en bemoedigd door deze bedevaart, maar wordt eenmaal thuis alles wat we hier hebben gekregen niet snel weer ondergesneeuwd door dagelijkse zorgen en plichten? Om vast te houden wat we hier hebben ontvangen, bestaat een probaat middel: het meditatieve of overwegende gebed," hield de kardinaal de pelgrims voor. "Hierin leggen we aan Jezus niet een vraag of intentie voor, maar proberen we Hem ons innerlijk voor te stellen tijdens één van de gebeurtenissen van zijn Menswording, leven, lijden, dood en verrijzenis. Zo kunnen we innerlijk iets vasthouden van wat we hier in Lourdes hebben ontvangen en dat ook verdiepen." Kardinaal Eijk: "Het bidden van de rozenkrans helpt ons de ogen dagelijks te richten op het gelaat van Christus. Daardoor wordt Hij voor ons een levende persoon in ons dagelijkse leven en zo wordt ons geloof levende werkelijkheid. Doelloosheid en moedeloosheid worden daardoor vervangen door hoop en moed. Zo kan bij ons ook een innerlijke gedaanteverandering op gang komen zodat iets van het stra-

Lourdes is thuiskomen

Stefan Zwetsloot (23) uit Lichtenvoorde is al vaker in Lourdes geweest: "Ik ging tot nu toe om de twee jaar met mijn ouders naar Lourdes. Toen ik hoorde van deze bisdombedevaart en dat jongeren met een subsidie mee kunnen, dacht ik: daar moet ik bij zijn. Met zo'n grote groep op bedevaart zijn weer andere dingen mogelijk. Lourdes is een soort thuiskomen, ook het gevoel van saamhorigheid is erg sterk waardoor je snel op je gemak bent. Ik ben met de parochie mee, die mensen ken ik nog niet zo goed maar in Lourdes verandert dat snel. En als het nodig is help ik een handje met een rolstoel. De viering met handoplegging vond ik indrukwekkend, zoiets had ik nog nooit meegemaakt. Diverse mensen waren in tranen. Ik hoop dat er de volgende keer nog meer mensen meegaan met de bisdombedevaart: je moet je openstellen voor Lourdes en het meemaken!"

's Avonds bezochten honderden pelgrims de musical 'Het verhaal van iedereen', gebaseerd op het boek 'Lourdes, Bron van vertrouwen'. Daarin vertellen mensen in een park hun (levens)verhaal. Het Aquerofonds geeft financiële steun aan mensen om een reis naar Lourdes mogelijk te maken. Na afloop van de musical kondigde de Utrechtse hulpbisschop Woorts, bisschop-referent voor de bedevaarten, de volgende bedevaart naar Lourdes van het Aartsbisdom Utrecht aan: deze vindt in 2015 plaats.

Op www.aartsbisdom.nl zijn meer verslagen, foto's en de teksten van de preken te vinden (rubriek Bisdombedevaart 2012). Op www.vnbreizen.nl staat ook berichtgeving met foto's.

lende liefdevolle gezicht van de Verrezen Heer bij ons zichtbaar wordt. Zo houden we wat we hier in Lourdes ontvangen vast als we eenmaal thuis zijn."

Volgende bedevaart

Na afloop kreeg kardinaal Eijk van bedevaartleider Jan Weevers namens de VNB en de 1.500 pelgrims een geschenk vanwege zijn aanstaande bisschopsjubileum: op 6 mei was kardinaal Eijk 12,5 jaar bisschop. Weevers bedankte de kardinaal namens iedereen voor de wijze waarop hij deze bedevaart heeft vormgegeven, hetgeen de pelgrims met applaus beaamden.

Een rode bisdomsjaal hangt tussen andere pelgrimssjaals en rozenkransen bij de 15de statie van de Grote Kruisweg.